

fordi de støttede deres Kammerater ude i Moselund, den Gang de vare i Konflikt med Statsbanerne. Denne Opfattelse er vel nok ikke rigtig; men det er forstaaeligt, at Arbejderne kunne faa denne Opfattelse. Det virker selvfølgelig i høj Grad irriterende, og der skabes derved langt fra rolige, stabile Arbejdsforhold, som dog baade Statsbanerne og Arbejderne vare bedst tjente med.

Den højtærede Trafikminister udtalte i Gaar, da han omtalte dette Spørgsmaal, at naar man sammenlignede den Dagløn, der betales af Statsbanerne ude i Grusgraven ved Moselund, med den Dagløn, der betales ellers der paa Egnen, saa stode Statsbanerne som en smuk Nr. 1. Dette er ikke helt rigtigt. Det kan nok være, at det passer, naar man ser hen til den faste Dagløn, som tjenes omkring hos Landmændene i den paagældende Egn. Men det passer ikke, naar der tages Hensyn til Arbejdet i Mosen, og disse to Brancher, Arbejdet i Mosen og Arbejdet i Grusgraven, synes jeg dog bedst kunne sammenlignes med hinanden. Det viser sig her, at Arbejderne i Mosen om Sommeren ofte tjene 4 Kr. og derover om Dagen, hvilket jo er betydeligt mere, end Statsbanerne byde for Arbejdet i Grusgraven. Det forekommer mig ogsaa mærkeligt, at den højtærede Minister, naar han i det hele taget vilde drage disse Sammenligninger, ikke fandt Anledning til at drage nogen Sammenligning imellem, hvad Statsbanerne byde Arbejderne i Silkeborg, og hvad de private Arbejdsgivere byde Arbejderne der i Byen, thi saa viser det sig, at medens Statsbanerne kun ville betale 27½ Øre i Timen, give de private Arbejdsgivere i Silkeborg 33 Øre i Timen. Naar man vil drage Sammenligning det ene Sted, saa forekommer det mig ogsaa at være rigtigt at drage Sammenligning det andet Sted, og jeg tror da, at hvis Statsbanerne Landet over ville drage Sammenligninger mellem den Betaling, de give deres løse Arbejdere, og den Betaling, der omkring paa de forskellige Pladser betales af de private Arbejdsgivere, saa ville Statsbanerne komme tilkort; det vil vise sig, at de gennemgaaende staa som en daarligere Arbejdsgiver end de private Arbejdsgivere, og det er dette Forhold, som Socialdemokratiet finder ikke er rigtigt, og det er det, mit Partis Ordfører allerede forleden Dag paatalte.

Jeg kan selvfølgelig udmærket godt forstaa, at den højtærede Trafikminister ikke kan kende alle disse Smaating i En-

keltheder, som f. Eks. dette Forhold her i Silkeborg, hvor Statsbanerne ved en højst uheldig Adfærd have bidraget til at irritere Arbejderne og skabe et højst spændt Forhold, men jeg vil derfor henstille til den højtærede Trafikminister, om det ikke var muligt, at han i hvert Tilfælde kunde faa Forholdet ordnet saaledes, at man fremtidig kunde undgaa den Slags Ting, og her mener jeg, at det er et meget heldigt Forslag, som er fremkommet fra Socialdemokratiet, og som gaar ud paa, at man saa vidt muligt fra Statsbanernes Side betaler Arbejderne den Løn, som er den gangse paa de forskellige Pladser. Ved det gængse forstaaer jeg den Løn, som er fastslaaet gennem de Overenskomster, som ere oprettede imellem Arbejdernes Organisationer og Arbejdsgiverne. Naar Statsbanerne holde sig dertil, saa mener jeg, de ere paa den sikre Side, og naar den højtærede Minister i Gaar saa stærkt slog fast, at det gjaldt om at vise Retfærdighed, saa tror jeg, at hvis han med Hensyn til Betalingen til disse Arbejdere vilde henholde sig til det, som er fastslaaet gennem disse Overenskomster — og hvor saadanne Overenskomster muligvis ikke skulde være til Stede, vilde regne det for at være rimeligt, at Statsbanerne betalte en Dagløn af 3 Kr. —, saa vilde den højtærede Minister have en ret god Ledesnor til at kunne træffe det retfærdige, som jo — at dømme efter den højtærede Ministers Udtalelse i Aftes — for ham var det vigtigste og væsentligste i Spørgsmaalet om Lønninger til Statsfunktionærer og Statsarbejdere. Det tror jeg, den højtærede Minister vil finde, hvis han følger det af Socialdemokraterne stillede Forslag.

K. M. Klausen: Det Spørgsmaal, der under Statsbanernes Budget stærkest har været Genstand for Omtale, er Mindretallets Ændringsforslag vedrørende de 300,000 Kr. i Huslejetillæg. Den ærede Minister imødegik jo stærkt dette Forslag, han sagde, at det vilde foregribe den nedsatte Kommissions Arbejde. Det synes jeg er ikke andet end en Paastand af den højtærede Minister, det er en Talemaade, som han ikke vil kunne føre noget som helst Bevis for. Saa sagde den ærede Minister, at Kommissionen i sig selv var en udstrakt Haand. Det kunne vi godt sige, den er, men det er desværre en tom Haand; hvad der ligger i den Haand, eller hvad der vil komme til at ligge i den, er der ingen, der ved, det er Fremtiden forbeholdt.